

Nr 22.

Ankom till riksdagens kansli den 10 april 1923 kl. 1 e. m.

Utlåtande, i anledning av väckt motion om engångsersättningar åt vissa f. d. tjänstemän vid sockerkontrollen.

I en inom andra kammaren av herr *Paulsen* väckt motion nr 25, vilken hänvisats till bankoutskottets förberedande behandling, har hemställts, »att riksdagen ville besluta ytterligare en engångsersättning till de förste kontrollörer och kontrollörer, som enligt 1922 års ridsdagsbeslut om omläggning av sockerkontrollen entledigades från sina befattningar, sålunda: att engångsersättningens belopp avpassas efter tjänstetidens längd på det sätt, att den som räknar tio eller flera tjänsteår erhåller 1,000: — kronor, den som räknar minst sex och intill tio tjänsteår erhåller 700: — kronor och den som räknar intill sex tjänsteår erhåller 400:— kronor.»

Till stöd för berörda hemställan anför motionären följande:

»Genom föregående års riksdagsbeslut förändrades sockerkontrollen och på grund därav blevo en del kontrollörer överflödiga och därför entledigade från sina befattningar, varvid dessa erhöles ersättning enligt följande grunder:

Förste kontrollör eller kontrollör, som uppnått en ålder av minst 57 år och räknar minst tio tjänsteår vid kontrollen över sockertillverkningen samt varit under tillverkningsåren 1920—1921 och 1921—1922 inkallad i tjänstgöring under minst nio månader vartdera året och icke eljest åtnjutit pension av statsmedel, är berättigad att, därest han icke för tiden efter den 31 juli 1922 erhåller förnyat förordnande vid sockerkontrollen, från och med månaden näst efter den, då hans ställning vid kontrollen upphör, komma i åtnjutande av pension.

Att pensionens belopp avpassas efter tjänstårens antal och tjänstgöringens beskaffenhet på det sätt, att för varje tjänsteår sasom förste kontrollör tillgodoräknas ett belopp av 90: — kronor och för varje tjänsteår som kontrollör ett belopp av 60: — kronor.

Grunderna för utbetalande av engångsersättningar till kontrolltjänstemän vid raffinaderierna, vilka miste sina anställningar och ej kommo i atnjutande av pension, hava bestämts sålunda:

att förste kontrollör eller kontrollör, som varit under tillverkningsåren 1920—1921 och 1921—1922 inkallad i tjänstgöring under minst nio månader vartdera året och icke erhåller pension i anledning av sin befattning vid sockerkontrollen, är berättigad att, därest han icke för tiden efter den 31 juli 1922 erhåller förnyat förordnande vid sockerkontrollen, erhålla engångsersättning.

Att engångsersättningens belopp avpassas efter tjänstetidens längd på det sätt, att den som räknar tio eller flera tjänsteår erhåller 1,200: — kronor, den som räknar minst sex och intill tio tjänsteår 900: — kronor och den som räknar intill sex tjänsteår 600: — kronor.

Pensionen till de kontrollörer, som erhöilo sådan, finner jag vara väl avvägd.

Däremot anser jag, att de kontrollörer, som hade pension från annan stats-tjänst tidigare och därför erhöilo engångsersättning, fingo för liten sådan.

Visserligen är det sant, att dessa kontrollörer, som äro pensionerade f. d. stats-tjänstemän, vanligen f. d. underofficerare, ha ungefär lika pension med de kontrollörer, som nu erhållit sådan, och att pensionera dem ytterligare en gång skulle vara en orimlighet.

Men det skall dock besinnas, att under det de pensionerade **kontrollörerna** ej betalt ett enda öre till sin pension, så ha dessa gamla f. d. **statstjänstemän** under hela sin tjänstetid — minst trettio år — varje år betalt pensionsavgifter. Det blir ingen liten summa, som sålunda inbetalts.

På grund av denna **olikhet** mellan dessa bägge grupper av kontrolltjänstemän finner jag den vid 1922 års riksdag beviljade engångsersättningen till kontrollörer, som genom **omläggning** av sockerkontrollen, miste sina befattningar, vara för liten.»

Utskottet.

Med bifall till Kungl. Maj:ts därom gjorda framställning antog för-lidet års riksdag ny förordning om beskattning av socker, varigenom bland annat vissa förenklingar i kontrollen över sockerbeskattningen genomför-des. Då härigenom ett stort antal kontrolltjänstemän komme att förlora hittills innehavd anställning vid sockerkontrollen, ansågs det vara förenat med rättvisa och billighet att vid avskedet bevilja dem pensioner eller under-stöd. Det av Kungl. Maj:t i sådant avseende framlagda förslaget, varöver statskontorets yttrande inhämtats, avsåg dels årliga pensioner, dels ock en-gångsersättningar enligt vissa grunder. Förslaget, såvitt angick frågan om utbetalande av engångsersättningar, lämnades av riksdagen utan erinran. Vid sådant förhållande och då några nya omständigheter icke tillkommit av beskaffenhet att böra föranleda ändring i de så nyligen fastställda grun-derna för utbetalande av engångsersättningar åt ifrågavarande f. d. kontroll-

tjänstemän, har utskottet funnit sig böra avstyrka bifall till föreliggande motion.

Utskottet hemställer alltså,

att förevarande motion II:25 icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 10 april 1923.

På bankoutskottets vägnar:

BERNH. ERIKSSON.

Vid detta ärendes slutbehandling hava närvarit:

av *första kammaren*: herrar *Öhngren, Walles, Enhörning, Vindahl, Malmberg, Berge, Andersson* i Hägelåkra och *Bodin*.

av *andra kammaren*: herrar *Eriksson* i Grängesberg, *Gustafsson* i Örebro, *Bäcklund, Winkler, Lovén, Ryberg, Höglund* och *Janson* i Kungsör.